

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

uheldigt, at al uddannelse er standset gennem længere tid.

En anden årsag til min forespørgsel er ministerens udtalelser, som jeg kender dem fra dagspressen, og som synes at betyde en torpedering af hele uddannelsen. Selvom gengivelserne måtte give et fortegnat billede, hvad jeg håber, vil det være påkrævet, at rigsdagen får god tid til at gennemføre mulige ændringer i uddannelsen og andre ændringer. Det haster derfor med at få loven til behandling på rigsdagen.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg kan besvare det stillede spørgsmål ved at sige, at et forslag vil blive fremsat i løbet af nogle få dage, måske på næste onsdag. Jeg kan oplyse, at der allerede nu er foretaget en del undersøgelser i de kommunale organisationer med hensyn til, hvorledes man ser på de 2 år, hvori loven har virket. Dette materiale foreligger og er klart til at gå med ind i overvejelserne i et eventuelt udvalg.

Med henblik på den sidste del af det ærede medlems spørgsmål: om mit syn på eventuelle ændringer i den nugældende lov, mener jeg, det vil være rettest af mig først at komme ind på det under den drøftelse, der antagelig vil finde sted her i salen, når lovforslaget er fremsat.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov af 7. maj 1937 om lærlingeforholdet.

Under debatten om vort forslag til beslutning om forbedring af ungdommens forhold blev der bl. a. af det ærede medlem hr. Per Hækkerup givet udtryk for, at dette forslag omfattede altfor meget, og at det ville have været mere formålstjenligt, om de forskellige forhold, forslaget omfattede, var blevet taget op til behandling enkeltvis. Jeg deler ikke denne betragtning og kan ikke gøre det, fordi forslaget jo netop indeholdt bestemmelse om, at de særlige forhold skulle til behandling senere i lovforslags form.

For at rydde en af de undskyldninger, der blev givet for afvisning af forslaget om ung-

dommens forhold af vejen, og for at komme videre i behandlingen af ungdommens problemer stiller den kommunistiske gruppe dette forslag til ændringer af lærlingeloven. De mange deputationer af lærlinge, der ønsker dagskolens indførelse, og den offentlige debat om dette spørgsmål er udtryk for, hvor stærkt denne sag optager de dele af befolkningen, den vedrører, og viser, at der må ske en ændring af forholdene på dette område. Årsagen hertil er ganske klar. Det er naturligvis den urimeligt lange arbejdstid, som jeg allerede har givet nogle grelle eksempler på, da vi den 26. februar behandlede ungdomsforslaget. Disse uhyrligheder får flere og flere til at gå ind for arbejdstidens forkortelse og dagskolens indførelse. Således har KU i sidste nummer af medlemsbladet gjort opmærksom på, at de går ind for og længe er gået ind for dagskolens indførelse. De lærlingedeputationer, der har besøgt rigsdagen, har alle fremhævet, at uddannelsen i allerhøjeste grad lider under den lange arbejdstid. Dagskolen vil betyde, at de unge mennesker får langt mere udbytte af undervisningen, end de får nu i aften-timerne. Hertil kommer naturligvis også den sundhedsmæssige side af sagen. Ungdommens fysiske udvikling vil givetvis være mere betrygget, når ungdommen ikke længere har en arbejdsdag, som er langt udover de voksne arbejdes. Løvrigt skal jeg ikke gentage, hvad jeg allerede tidligere har sagt herom ved behandlingen af ungdomsforslaget. Jeg vil blot understrege, at lærlingenes ønsker, sagens betydning og debatten her i tinget klart viser nødvendigheden af en fornyet behandling, der må føre til beslutning om forbedring af lærlingenes forhold.

Vort forslag går i hovedsagen ud på: 1) indførelse af dagskole, 2) nedsættelse af arbejdstiden for lærlinge, så de ikke får længere arbejdstid end voksne arbejdere, 3) ferieløn for lærlinge eller, om man vil, for ungsvende. Disse ændringer tænker vi opnået ved, at der gives § 4, stk. 2, og § 13, stk. 3, i loven om lærlingeforholdet en anden affattelse.

Om enkelthederne i forslaget vil jeg gerne sige følgende:

I § 4 foreslår vi tre ændringer, alle i stk. 2. Det drejer sig for det første om kostpenge under ferie. Her foreslår vi, at mindstebetalingen skal fastsættes til 3 kr., når man ikke efter forhandling har kunnet nå frem til en ordning om kostpengeydelsen. I loven står der nu, at kostpengene, hvis sådan forhandling ikke giver resultat, skal fastsættes til mindst 1 kr. pr. dag. 1 kr. er